

l'estruc, el grup de teatre independent d'argentona

JOSEP ARENAS PONSA

A finals dels anys seixanta del segle passat, un grup de joves d'Argentona, amants del teatre, amb inquietuds, i oberts a la llibertat d'expressió que s'estava gestant a nivell local i del país, varen formar un grup de teatre que tingué activitat fins a l'any 1973. L'anomenaren *L'estruc*.

Alguns van voler veure en aquest nom un seguit de significats secrets, realment inexistents. L'expressió *l'estruc* sorgí de la voluntat del grup de posar-se un nom que fos: diferent, sonor, i de dues síl·labes, preferentment. Sense cap altra connotació.

El grup de teatre *L'estruc* va poder desplegar la seva activitat de forma autònoma al Centre parroquial, mercès al tarannà obert del rector mossèn Rafael Martí Muntaner, un home senzill i intel·ligent, que va copsar les inquietuds d'aquells joves i que, alhora, va haver d'apaivagar algunes vegades els sectors benpensants que veien en aquell grup teatral l'esca de molts mals.

En el seu curt temps d'existència el grup *L'estruc* va representar, clàssics contemporanis com l'obra de teatre de l'absurd *La cantant calba*, d'Eugene Ionescu, *Un prometatge*, d'Anton Txèkhov; o els entremesos, de Miguel de Cervantes, *El retaule de les meravelles* i *L'elecció dels alcaldes de Viladegats*. També, *El petit prin-*

Representació de "La terra es belluga", 1972. D'esquerra a dreta, actuen: Rosa Masó, Leonor Ventura i Josep Famadas.

D'esquerra a dreta, actuen Josep Pinart, Josep M. Estrada, Josep-Lluís Duran i Joan Iglésies. Fotos: A. Güell

cep, d'Antoine de Saint-Exupéry. A més, va presentar a Argentona i a diferents indrets de Catalunya, a teatres i escoles, l'obra *La terra es belluga*, de Jordi Bordas, una adaptació actualitzada del judici a Galileu Galilei.

Finalment, el grup *L'estruc*

va crear i escriure un muntatge teatral propi, *La solta i la volta*, (1970),¹ basat en textos de Blai Bonet, Pere Quart, Jordi Teixidor, Moncho Goicochea i altres, que construïa "un conjunt de llambregades, algunes en to de farsa".

1. Segons, consta al programa, "El grup *L'estruc* estava format –en ordre alfabètic, però al revés– per:

M. Teresa Vila, Leonor Ventura, Lina Valls, Josep Pinart, Josep Pallaroles, Anna M. Navarro, Ramon Mestres, Àngel Maynou, Joan Matas, Rosa

Masó, Josep Masó, Joan Iglésies, Josep Famadas, Josep M. Estrada, Josep-Lluís Duran, Assumpta Duran, Angelina Carbonell, Josep Arenas, Catalina Alsina."

Aquest grup argentoní feia un teatre total. És a dir, investigava i es dissenyava l'escenografia, el vestuari, la il·luminació... Els actors es formaven, basant-se en les tècniques interpretatives de Grotowski i de Stanislavski. De fet, formava part d'un moviment més ampli que se'n va denominar *Teatre independent* i que va revifar, encara que amb un públic minoritari, l'activitat teatral catalana, particularment als pobles i comarques. *L'estruc* participava, doncs, de trobades amb

altres grups de diferents pobles, juntament amb persones de la vàlua de Xavier Fàbregas, Feliu Formosa, Jordi Doderó i altres, grans coneixedors de l'art dramàtic, de les seves tècniques, i de la immensa càrrega cultural que implicava.

Aquelles trobades permetien els grups locals de dotar-se d'eines i coneixements, posar-se en relació, discutir els problemes comuns, intercanviar representacions i donar al teatre català que estava emergint per part d'una

gent molt jove, una orientació d'acord amb uns temps que estaven canviant.

El grup de teatre *L'estruc* va ser dirigit per Josep-Lluís (Pep) Duran i per Angelina Carbonell Parnau. La seva dissolució va coincidir amb la marxa de mossèn Rafael i la vinguda del nou rector.

Malgrat els anys foscos en què li va tocar viure a aquell grup, avui potser oblidat, la història ha continuat donant la raó als qui cregueren en el teatre com a forma d'expressió lliure.

FOTOGRAFIA | 28è festival de fotoperiodisme “visa pour l’image 2016” a Perpinyà (<http://www.visapourlimage.com>)

ALBERT PALAUDÀRIES (GFA)

Del dia 27 d'agost fins a l'11 de setembre a la vila veïna francesa-catalana de Perpinyà s'ha celebrat la 28ena edició d'aquesta mostra de fotoperiodisme que ens apropa d'una forma sovint molt colpidora aspectes sabuts però poc coneguts del nostre món. Diversos edificis reconvertits del centre la vila, com convents, esglésies i altres, donen allotjament a les activitats d'aquesta festa del fotoperiodisme.

Convent dels Mínims.
Foto: Feliu Vilalta

El Festival està dirigit tant a professionals i aficionats de la fotografia com a qualsevol que tingui interès a saber més del món on vivim. Articula un ventall d'activitats molt extens des de les Exposicions obertes fins a taules rodones, conferències i tallers més tècnics. L'any passat

va ser visitat per més de 230.000 persones.

Les Exposicions són l'eix i atracció principal per als aficionats. Es trobaven repartides en sis llocs diferents, sent els més grans i concorreguts el del convent dels Mínims i el de l'església dels

Dominics. Els temes de les exposicions han estat molt marcats pels conflictes bèl·lics (Orient Mitjà) i els refugiats. Però també hi ha reportatges de molt interès que mostren les injustícies que pateixen minories ètniques, socials i persones marginades.